

-

Против подсъдимата К. Ц. П. от село Осмар, обл. Шумен, е повдигнато обвинение за извършено от нея престъпление по чл.183, ал. 1 от НК, а именно, затова че през периода от месец февруари 2020 година до месец декември 2023 година, включително, в град Асеновград, област Пловдивска, като е осъдена – с Решение № 43/12.02.2014 г. по гражданско дело № 1294/2013 г. на Районен съд - гр. Асеновград, влязло в сила на 04.03.2014 г., да издържа свои низходящи – Е. Д. С. /родена на 07.10.2006 г./ и А. Д. С. /родена на 04.05.2011 г./, и двете с местоживеене град Асеновград, област Пловдивска, съзнателно не е изпълнила задължението в размер на повече от две месечни вноски, а именно – четиридесет и седем месечни вноски, в размер от по 100,00 лЕ. за детето Е. Д. С. и четиридесет и седем месечни вноски, в размер от по 90,00 лЕ. за детето А. Д. С., или общо от по 190,00 лЕ. месечно – за двете деца, или в общ размер на 8 930,00 лЕ..

В хода на разпоредителното заседание проведено на 07.03.2024г., защитника на подс. П. направи искане делото да се разгледа по реда на глава 27 от НПК, като заяви, че подсъдимата изразява желание да се възползва от тази процедура. Това искане на защитника беше уважено, като след проведено разпоредително заседание, преди даване ход на съдебното следствие на подсъдимата бяха разяснени правата ѝ по чл.371 от НПК и същата се уведоми, че съответните доказателства от досъдебното производство и направеното от нея самопризнание по чл.371, т.2 от НПК ще се ползват при постановяване на присъдата. Подс. П. се призна за виновна, като изцяло призна фактите изложени в обвинителният акт и изрази съгласие да не се събират доказателства за тези факти.

В съдебно заседание, представителят на Прокуратурата, поддържа обвинението така както е повдигнато, счита същото за доказано по несъмнен начин. В съдебно заседание, представителят на Прокуратурата, поддържа обвинението така както е повдигнато, счита същото за доказано по несъмнен начин. По отношение на наказанието предлага да се наложи такова „Пробация“, което по съвкупност да включва две задължителни пробационни мерки: „Задължителна регистрация по настоящ адрес“ за срок от една година, както и мярката „Задължителни периодични срещи с пробационен служител“ за минимален срок. По този начин прокурора счита, че ще се изпълнят целите предвидени в чл.36 от НК.

Сл. защитник на подс. П., адв. В. Т. счита, че делото е изяснено от фактическа и правна страна. Изтъквайки множество смекчаващи вината обстоятелства, тя по същество иска от съда, да се прояви спрямо нея снизхождение и се наложи минимално наказание.

Подс. К. Ц. П. се признава за виновна, съжалява за случилото се и по същество моли за минимално и най-леко.

Съдът, като обсъди на основание чл.14 и чл.18 от НПК, събраните по делото доказателства, по отделно и в тяхната съвкупност, намира за установено следното:

От фактическа страна:

Подсъдимата К. Ц. П. е родена на 10.01.1981 г. в гр. София, българка, български гражданин, със средно образование, разведена, неосъждана, безработна, с адрес *** ЕГН *****.

Подс. К. Ц. П. призна изцяло фактите отразени в обстоятелствената част на обвинителния акт, които са следните:

В близкото минало подс. К. Ц. П. и св. Д. С. С. били съпрузи, като живеели в гр. Асеновград. По време на брака им, на 07.12.2001г. подс. П. родила С. Д. С.. Със съдебно решение № 165/ 10.06.2005 г. по гр. дело № 273/ 2005 г., на РС Асеновград брака между двамата родители бил прекратен. Със съдебно решение № 274/30.08.2005 г. по гр. дело № 648/ 2005 г., на РС Асеновград родителските права по отношение на детето били предоставени на св. С.. След прекратяване на брака им, подс. П. и св. С. продължили връзката си, като заживели на съпружески начала. По време на тяхното фактическо съжителство От съжителството си, подс. П. родила С. Д. С. родила още две деца – св. Е. Д. С., родена на 07.10.2006 г. и А. Д. С., родена на 04.05.2011г. Същите били припознати от техния баща-св. Д. С. С.. С течение на времето между двамата родители се появили проблеми, като през 2013г. те се разделили. Подс. П. се преместила да живее в друго населено място, а децата останали за отглеждане при техния баща.

С Решение № 43 от 12.02.2014 г. по гражданско дело № 1294/ 2013 г. на РС Асеновград, упражняването на родителските права по отношение на двете деца – св. Е. С. и А. С. отново били предоставени на баща им – св. Д. С., на чийто адрес в град Асеновград било определено и тяхното местоживееие. Със същия съдебен акт, подсъдимата била осъдена да заплаща на децата си Е. Д. С. и А. Д. С., чрез техния баща и законен представител, ежемесечна издръжка в размер на по 100,00 лЕ. месечно за детето Е. С. и в размер на по 90,00 лЕ. месечно за детето А. С.. С цитираното Решение е бил определен и режим на лични контакти между децата и тяхната майка. Решението влязло в законна сила на 04.03.2014г.

Тъй като подсъдимата П. не изпълнявала задълженията си да заплаща издръжка на децата си, св. Д. С. подала жалба в Прокуратурата, съответно е била образувана пр. вх. № 11481/ 2014 г. по описа на Районна прокуратура гр. Асеновград. Тъй като в хода на извършената проверка по цитираната преписка, подсъдимата заплатила дължимата сума за издръжка, претендира от св. С., същата е била прекратена (в този смисъл била е приложена разпоредбата на чл. 183, ал. 3 от НК). Това станало с постановление от 11.09.2014г. за отказ да се образува наказателно производство под № 1148/ 2014 г.

В следствие, за известен период, подсъдимата заплащала дължимите издръжки, но от месец януари 2017 г. отново преустановила плащането на дължимата издръжка, като по този начин, за периода от месец януари 2017 г. до месец октомври 2019 г., включително изпаднала в забава общо за сума в размер на 6 460,00 лЕ.. Във връзка с нейното бездействие, св. Д. С. депозирал жалба в Прокуратурата и след извършена проверка е било образувано досъдебно производство № 192/ 2018 г. по описа на РУ на МВР гр. Асеновград. Тъй като в хода на проведеното разследване по досъдебно производство № 192/2018 г. по описа на РУ на МВР гр. Асеновград, подс. П. изплатила дължимата издръжка за посочения период от месец януари 2017 г. до месец октомври 2019 г., включително, наказателното производство било прекратено на основание чл. 243, ал. 1, т. 1, вр. с чл. 24, ал. 1, т. 1 от НПК и чл. 9, ал. от НК.

След прекратяване на цитираното по-горе наказателно производство, подсъдимата продължила да не изпълнява задълженията си за издръжка към децата си и след месец октомври 2019 г. Във връзка с нейното бездействие св. Д. С. депозирал нова жалба в Прокуратурата на 04.08.2021г. Във връзка с това била образувана преписка вх. № 9092/ 2021 г. по описа на РП - Пловдив, а след извършена проверка, на

22.11.2021 г. било образувано наказателно производство, под формата на ДП № 724/2021г. по описа на РУ Асеновград.

В хода на образуваното предварително производство, се установило, че подсъдимата продължила съзнателно да не изпълнява задължението, като по този начин, изпаднала в забава, в размер на повече от две месечни вноски. Бездействието и продължило за периода от периода от месец февруари 2020 година до месец декември 2023 година, включително, в град Асеновград, област Пловдивска, като тя била осъдена – с Решение № 43/ 12.02.2014 г. по гражданско дело № 1294/2013 г. на Районен съд - гр. Асеновград, влязло в сила на 04.03.2014 г., да издържа свои низходящи – Е. Д. С. /родена на 07.10.2006 г./ и А. Д. С. /родена на 04.05.2011 г./, и двете с местоживее в град Асеновград, област Пловдивска, съзнателно не е изпълнила задължението в размер на повече от две месечни вноски, а именно – четиридесет и седем месечни вноски, в размер от по 100,00 лЕ. за детето Е. Д. С. и четиридесет и седем месечни вноски, в размер от по 90,00 лЕ. за детето А. Д. С., или общо от по 190,00 лЕ. месечно – за двете деца, или в общ размер на 8 930,00 лЕ. за двете деца.

През инкриминирания период, подсъдимата не е взимала децата Е. Д. С. и А. Д. С. при себе си за отглеждане, слабо се интересувала от тяхното развитие и възпитание като рядко контактувала с тях. Не била давала и други суми (извън издръжката) и/или подпомагала по какъвто и да е начин за отглеждането на децата или на някое от тях, включително не им била правила подаръци. След влизане в сила на цитираното по-горе съдебно решение по гражданското дело по отношение на дължимата от подсъдимата издръжка за децата, не била налична и каквато и да е уговорка между нея и св. Д. С. С., относно забавяне и/или неплащане на издръжката.

Изложената фактическа обстановка се установява от събраните по делото доказателства-обясненията на подсъдимата, свидетелските показания в лицето на Д. С. С. и Е. Д. С., Решение № 43 от 12.02.2014 г. по гражданско дело № 1294/ 2013 г. на РС Асеновград, справка от ДСИ при АРС по изпъл.дело №415/2017г., справки от Директора на Агенция за социално подпомагане при МТСП гр. Асеновград и Бюро по труда в гр. Асеновград, свидетелство за съдимост, характеристична справка и останалите писмени доказателства.

От събраните и проверени по реда и със средствата предвидени в НПК доказателствени материали, по безсъмнен начин се установява извършването на деянието, предмет на настоящето наказателно производство, неговото авторство, време и място на осъществяване, което не се оспорва и от подсъдимия.

От правна страна:

При така установената фактическа обстановка, съдът намира, че подс. К. Ц. П. е осъществил от обективна и субективна страна състава на престъплението по чл.183, ал.1 от НК, тъй като през периода от месец февруари 2020 година до месец декември 2023 година, включително, в град Асеновград, област Пловдивска, като е осъдена – с Решение № 43/ 12.02.2014 г. по гражданско дело № 1294/2013г. на Районен съд - гр. Асеновград, влязло в сила на 04.03.2014 г., да издържа свои низходящи – Е. Д. С. /родена на 07.10.2006 г./ и А. Д. С. /родена на 04.05.2011 г./, и двете с местоживее в град Асеновград, област Пловдивска, съзнателно не е изпълнила задължението в размер на повече от две месечни вноски, а именно – четиридесет и седем месечни вноски, в размер от по 100,00 лЕ. за детето Е. Д. С. и четиридесет и седем месечни вноски, в размер от по 90,00 лЕ. за детето А. Д. С., или общо от по 190,00 лЕ. месечно – за двете деца, или в общ размер на 8 930,00 лЕ..

По тази правна квалификация съдът призна подс.П. за виновна.

По делото безспорно се установи, че подс. П. е бил осъдена да заплаща месечна издръжка в размер съответно: от по 100,00 лЕ. за детето Е. Д. С.- родена на 07.10.2006 г. и четиридесет и седем месечни вноски, в размер от по 90,00 лЕ. за детето А. Д. С. родена на 04.05.2011 г. Установи се, че нейното бездействие на практика е продължило през периода от през периода от месец октомври 2019 година до месец октомври 2022 година включително. По делото се установи, че макар и осъдена по Решение № 43 от 12.02.2014 г. по гражданско дело № 1294/ 2013 г. на РС Асеновград, влязло в сила на 04.03.2014 г., подс. П., съзнателно не е изпълнила задължението в размер на повече от две месечни вноски, а именно – четиридесет и седем месечни вноски, от по 190,00 лЕ. месечно – за двете деца, или в общ размер на 8 930,00 лЕ..

От субективна страна деянието е извършено от подсъдимата при форма на вината - пряк умишъл, тъй като е съзнавала общественотоопасния му характер, предвиждала е и е искала настъпването на общественотоопасните му последици.

По наказанието:

Относно определяне на наказанието съдът, с оглед приложението на процедурата по чл.372 ал.4 от НПК, предвид императивността на разпоредбата на чл.373, ал.2 от НПК, определи наказанието за извършеното от подс. К. Ц. П., съобразно правилата визирани в чл.54 от НК, като счете, че текста на чл.58а, ал.1 и сл. от НК няма как да намери приложение в случая.

Съобразно принципа за законоустановеност на наказанието следва да се вземе предвид визираните в закона санкции, за деянията по чл.183, ал.1 от НК, които са „Лишаване от свобода” до една година или “Пробация. Съобразно принципа за индивидуализация на наказанието следва да се отчетат степента на обществената опасност на дееца и деянието. Съдът, като преценява обществената опасност на дееца, счита, че се касае за личност с ниска степен на обществена опасност, предвид и нейните чистосърдечни признания на вината. В случая съдът е на становище, че наличните данни за подс. П. не дават основание за прекалено омаловажаване на случая, тъй като все пак в продължение на почти четири години подс. П. е проявила едно недопустимо бездействие, към двете си деца и не е платила нито сума за издръжка. Относно обществената опасност на деянието, съдът преценява същата като ниска, тъй като не се касае за тежко престъпление по смисъла на чл.93, т.7 от НК, но с поведението си подс. П. е показала своята трайна упоритост и незаинтересованост, към изпълняване на родителските си задължения към своите три деца. Все пак следва да се отчете и факта, че подс. П. е създадала ново семейство, като от фактическото си съжителството с новия спътник в живота ѝ, тя има родено друго дете-сега на четири години, за чието отглеждане тя като майка полата основно грижи. Предвид всичко изложено, съдът се съобрази с целите на наказанието предвидени в чл.36 от НК, като отчете всички по-горе изложени обстоятелства, счете, че на подсъдимата следва да се определи наказание при условията на чл.54, ал.1 от НК, като се отчете и това, че тя осъзнава вината си и изразява съжаление на своето поведение. В този смисъл съдът счете, че на подс.П. следва да се наложи второ алтернативно предвидено в чл.183, ал.1 от НК наказание, а именно „Пробация“. като следва да се определи следната съвкупност от пробационни мерки съобразно разпоредбата на чл. 42а, ал. 4, вр. ал. 3, т. 1, вр. ал. 2, т. 1 и т. 2, вр.ал. 1 от НК-„Задължителна регистрация по настоящ адрес” в *** за срок от шест месеца, на основание чл. 42а, ал. 3, т. 1, вр. ал. 2, т. 1 от НК, която

пробационна мярка следва да се изпълни чрез явяване и подписване на подс. П. пред съответния пробационен служител или определеното от него длъжностно лице в периодичност два пъти седмично до изтичане на определения срок, както и мярката „Задължителни периодични срещи с пробационен служител“ за срок от шест месеца, на основание чл. 42а, ал. 3, т. 1, вр. ал. 2, т.2 от НК. Предвид данните за личността на подсъдимата и за предходното образувание, в последствие и прекратени преписка и наказателно производство, всички те с оглед извършени престъпления по чл.183, ал.1 от НК, както и предвид проявените от страна на подс. П. трайно безразличие към дъщерите ѝ и пълно бездействие към задължението ѝ да им плаща издръжка, то съдът е на становище, че двете пробационни мерки в този минимален срок в пълна степен ще съответстват на целите предвидени в чл.36 от НК относно генералната и индивидуална превенция спрямо извършителя. Тъй като съдът наложи спрямо подс. П. наказание „Пробация“ то няма как спрямо същото да се приложи текста на чл.58а, ал.1 от НК и то се редуцира с една трета. За съдът в действително е налице възможност да наложи на подс. П. и наказание „лишаване от свобода“, на пък е на становище, че то не би оказало адекватно спрямо извършено от подс. П., а и ефикасно относно нейното превъзпитание и поправяне. Евентуалното налагане на наказание „лишаване от свобода“ дори за минимален срок не би благоприятствало по никакъв начин изразения от страна на подс. П. стремеж да започне работа и желанието ѝ да започне да заплаща дължимите издръжки.

В случая спрямо П. са налице и смекчаващи вината обстоятелства, каквито се явяват това, че същата се грижи за другото си малко дете и е в лошо финансово положение, но те не се явяват изключителни или многобройни, поради което и наказанието за извършеното престъпление не се определи при условията на чл.55 от НК.

Причини за извършване на престъплението – незачитане на установения в страната правов ред и в частност неизпълнение на родителските задължения от страна на подс. П..

По изложените съображения, Съдът постанови присъдата си.

РАЙОНЕН СЪДИЯ:

-